

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 31D/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200099
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200099.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej, sudcov prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca), Mgr. Michala Novotného a prísediacich sudcov JUDr. Michala Dániho, PhD., JUDr. Tomáša Vranoviča, v disciplinárnej veci proti disciplinárne obvinenej JUDr. Q. G., súdnej exekútorke so sídlom: G. XX, XXX XX O., dátum narodenia: XX. W. XXXX, pre disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v účinnom znení, takto

rozhodol:

I.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) (ďalej len „disciplinárny súdny poriadok“) JUDr. Q. G., súdnu exekútorku so sídlom: G. XX, XXX XX O., dátum narodenia: XX. W. XXXX,

uznáva vinnou, že

1. ako poverená exekútorka v exekučnom konaní EX 304/2003 potom, čo 28. apríla 2004 vydala upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľností a 29. decembra 2009 nadobudlo právoplatnosť uznesenie Okresného súdu J. sp. zn. 19Er 1542/2003 zo dňa 28. augusta 2006, ktorým sa zamietli námietky povinnej v 4. rade proti exekúcii, v rozpore s § 137 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) znení účinnom do 31. augusta 2005 nevydala príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti ani na jednu nehnuteľnosť vo vlastníctve povinných, hoci bola povinná tak urobiť v období od 31. decembra 2010 do 8. júna 2022,
2. ako poverená exekútorka v exekučnom konaní EX 258/2006 v rozpore s § 36 ods. 2 Exekučného poriadku najneskôr od 20. marca 2007 do 8. júna 2022 vykonávala exekúciu v prospech iného, než je označený v poverení Okresného súdu J. č. 5606 035154 * zo dňa 28. apríla 2006,

teda

zavinene porušila povinnosť pri výkone činnosti exekútora,

čím sa dopustila

disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku v účinnom znení.

Za to sa jej podľa § 221 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v spojení s § 41 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v účinnom znení ukladá úhrnné disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie,

II.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky JUDr. Q. G., súdnu exekútorku so sídlom: G. XX, XXX XX O., dátum narodenia: XX. W. XXXX, oslobodzuje spod disciplinárneho návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 11529/2022/152 zo dňa 25. mája 2022, ktorým sa jej kládie za vinu, že

1. ako poverená exekútorka v exekučnom konaní EX 304/2003 na žiadosť právnej zástupkyne povinnej v 2. rade zo 17. júna 2019 o bezplatnom vyúčtovaní exekučného konania jej 24. júna 2019 zaslala disciplinárne obvinená vyúčtovanie, ktoré neobsahuje zákonné náležitosti, teda výšku vymožennej pohľadávky oprávneného, výšku vymožených trov oprávneného, výšku vymožených trov exekúcie disciplinárne obvinenej, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty, pretože zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie podľa § 34 ods. 2 písm. d) disciplinárneho súdneho poriadku,

2. ako poverená exekútorka v exekučnom konaní EX 258/2006 od 1. júna 2010 nepredložila vec súdu na rozhodnutie napriek tomu, že v oboch exekučných konaniach EX 304/2003 a EX 258/2006 boli vydané poverenia na vykonanie exekúcií na základe toho istého exekučného titulu a na vymoženie tej istej povinnosti uhradiť sumu 268978,60 Sk (8928,45 €) s 22 % úrokom z omeškania, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením podľa § 34 ods. 2 písm. b) disciplinárneho súdneho poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Disciplinárny návrh, stanovisko disciplinárne obvinenej a ústne pojednávanie

1. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) podal dňa 30. mája 2022 návrh na začatie konania voči disciplinárne obvinenej. V podanom návrhu jej kládol za vinu, že ako poverená exekútorka v exekučnom konaní EX 304/2003 vedenom v prospech oprávneného D. D. D., U.. W.. a následne O. U. P., W.. Y.. R.. proti povinným: 1. I. S., 2. Y. O., 3. L. S., 4. X. Č.A., v bode I

exekúciu nevykonáva s odbornou starostlivosťou, pretože od 28. apríla 2004, kedy vydala upovedomenie o začatí exekúcie predajom hnutelností, následne mala súhlas oprávneného s predajom nehnuteľností a boli splnené všetky zákonné predpoklady, nevydala exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti ani na jednu nehnuteľnosť vo vlastníctve povinných, pričom exekúciu vykonávala prevažne zrážkami zo mzdy povinnej v 2. rade, čím v dôsledku postupu disciplinárne obvinenej dochádza k predlžovaniu konania,

v bode II

na žiadosť právnej zástupkyne povinnej v 2. rade zo 17. júna 2019 o bezplatnom vyúčtovaní exekučného konania jej 24. júna 2019 zaslala disciplinárne obvinená vyúčtovanie, ktoré neobsahuje zákonné náležitosti, teda výšku vymožennej pohľadávky oprávneného, výšku vymožených trov oprávneného, výšku vymožených trov exekúcie disciplinárne obvinenej, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty,

ako poverená exekútorka v exekučnom konaní EX 258/2006 v prospech oprávnenej W. W., U.. W., proti povinnej A. S.,

v bode III

od 20. marca 2007 vykonáva exekúciu v prospech iného a nie v prospech W. W.L., U.. W., ktorá je v poverení na vykonanie exekúcie označená ako oprávnený,

v bode IV

od 1. júna 2010 nepredložila vec súdu na rozhodnutie napriek tomu, že v oboch exekučných konaniach EX 304/2003 a EX 258/2006 boli vydané poverenia na vykonanie exekúcií na základe toho istého exekučného titulu a na vymoženie tej istej povinnosti uhradiť sumu 268978,60 Sk (8928,45 €) s 22 % úrokom z omeškania.

2. Podľa názoru navrhovateľa disciplinárne obvinená predmetným konaním porušila v bode I § 29 ods. 1, § 46 ods. 1 a § 137 ods. 1 Exekučného poriadku, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. (ďalej len „Ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; v bode II § 46 ods. 7, 60 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017; v bode III § 37 ods. 3 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017; v bode IV § 57 ods. 4 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017. Svojimi skutkami sa mala disciplinárne obvinená dopustiť disciplinárneho

previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Navrhovateľ navrhol uložiť disciplinárne obvinenej disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku, a to pokutu vo výške 1.600,- €.

3. Navrhovateľ uviedol, že subjektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu je zachovaná, nakoľko spisy EX 304/2003 a EX 258/2006 boli doručené Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky až 25. marca 2022. Prvotná sťažnosť na disciplinárne obvinenú bola doručená Ministerstvu spravodlivosti 31. mája 2021, pričom táto sťažnosť bola postúpená Slovenskej komore exekútorov. Objektívna lehota je podľa názoru navrhovateľa rovnako zachovaná, nakoľko čin pod bodom I je trváci, skutok v bode II sa mal stať 24. júna 2019, čin v bode III je trváci od 20. marca 2007 a čin v bode IV je trváci od 1. júna 2010.

4. Vo vzťahu k skutku uvedenom pod bodom I navrhovateľ poukázal, že so zreteľom na rozhodnutie Krajského súdu v O. O., sp. zn. 75S/2/2020, zo dňa 16. decembra 2020, pri trvacom čine je relevantné, či právna úprava považovala skutok za disciplinárne previnenie v čase, keď k disciplinárnemu previneniu došlo. Podľa názoru navrhovateľa disciplinárne obvinená spáchala vytýkané skutky z vedomej neobanlivosti. Pri navrhovanom disciplinárnom opatrení bral do úvahy, že disciplinárne obvinená nebola ešte nikdy trestaná a povahu porušených povinností. Uviedol, že navrhovanou sankciou sa sleduje potrestanie disciplinárne obvinenej a zároveň prevencia voči obdobnému konaniu v iných exekučných konaniach.

5. Disciplinárne obvinená sa vyjadrila k návrhu podaním zo dňa 16. júna 2022. Vo svojom návrhu poprela spáchanie jednotlivých skutkov. Tiež uviedla, že navrhovaná pokuta s ohľadom na jej postup je príliš vysoká.

6. Vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo za prítomnosti povereného zástupcu navrhovateľa a disciplinárne obvinenej. Na pojednávaní sa nezúčastnil prezident Slovenskej komory exekútorov, ktorý bol o pojednávaní upovedomený ako príslušná osoba podľa § 28 ods. 1 v spojení s § 23 ods. 5 disciplinárneho súdneho poriadku a svoju neúčasť neospravedlnil. Disciplinárny senát prejednal vec v jeho neprítomnosti.

II.

Vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav

7. Na ústnom pojednávaní bolo uskutočnené dokazovanie výsluchom obvinenej a listinnými dôkazmi:

- listiny z disciplinárneho spisu (č. I. 1-14, 43, 50-8) - podnet na preskúmanie zákonnosti postupu disciplinárne obvinenej z 31. mája 2021, podnet na vykonanie štátneho dohľadu disciplinárne obvinenej z 6. augusta 2021, vyjadrenie disciplinárne obvinenej k sťažnosti zo dňa 27. augusta 2021, poverenie na vykonanie exekúcie EX 304/2003 zo dňa 30. októbra 2003, súhlas s predajom nehnuteľností zo dňa 12. novembra 2003, upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 28. apríla 2004, vyúčtovanie zo dňa 24. júna 2019, poverenie na vykonanie exekúcie EX 258/2006 zo dňa 28. apríla 2006, doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie EX 258/2006 zo dňa 11. septembra 2006, exekučný príkaz v exekučnom konaní EX 258/2006 zo dňa 20. marca 2007, návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 27. februára 2006, odpoveď B. Ď. - S. v exekučnom konaní EX 258/2006 zo dňa 1. augusta 2007, mail adresovaný disciplinárne obvinenej zo dňa 31. marca 2017, prehľad stavu vymáhanej pohľadávky v exekučných konaniach EX 258/2006, EX 304/2006, list Slovenskej komory exekútorov č. SKE 1519/2022 zo dňa 17. júna 2022, list navrhovateľa č. 11529/2022 zo dňa 20. septembra 2022, list navrhovateľa č. 42647/2016/152 zo dňa 19. mája 2016, list navrhovateľa č. 25841 zo dňa 30. marca 2016, rozhodnutie o vymenovaní disciplinárne obvinenej za súdnu exekútoru č. 1761/2000-410 zo dňa 15. februára 2000,
- listiny z exekučného spisu EX 304/2003 (č. I. 3, 13, 16, 31, 36-9, 91-2, 113-115, 120-1, 124, 139, 173, 187-191, 192-4, 216-7, 219-20) - návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 14. októbra 2003, platobný rozkaz Okresného súdu J. č. k. 1Rob/987/98-12 zo dňa 21. októbra 1998, príkaz na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky z 27. apríla 2004, upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľností z 28. apríla 2004, upovedomenie o spôsobe vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 23. júna 2008, uznesenie Okresného súdu J.Č. sp. zn. 19Er/1542/2003 zo dňa zo dňa 28. augusta 2006, exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva z 8. decembra 2009, oznámenie správy katastra zo dňa 15. februára 2010, žiadosť o podanie správy č. ORP-323/OEK-LC-2011 z 18. mája 2011, list obce I. č. 2006/24-7 zo dňa 5. mája 2016, vyúčtovanie z 24. júna 2019, stanovisko Slovenskej komory exekútorov č. 307-14980/21 zo dňa 2. augusta 2021, podnet na vykonanie štátneho dohľadu z 6. augusta 2021,

· listiny z exekučného spisu EX 258/2006 (č. I. 2, 7-10, 14, 38, 98-100) - návrh na výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy na Okresný súd J. zo 14. novembra 2000, návrh Okresnému súdu J. na zámenu účastníkov zo dňa 5. novembra 2002, uznesenie Okresného súdu J. sp. zn. EX/1726/2000 zo dňa 28. februára 2003, exekučný príkaz na začatie exekúcie zrážkami z iných príjmov zo dňa 20. marca 2007, vyúčtovanie zo dňa 10. februára 2020.

8. Disciplinárne obvinená na ústnom pojednávaní ku všetkým skutkom uviedla:

V bode 1 je mi vyčítané, že som nevykonala exekúciu s odbornou starostlivosťou a neprikročila som k predaju nehnuteľnosti napriek tomu, že som mala k predaju od oprávneného súhlas. V týchto záležitostiach by som chcela uviesť, že spôsob exekúcie podľa Exekučného poriadku určuje exekútor. Môže ju vykonať aj niekoľkými spôsobmi naraz. Podľa zákona účinného v tom období zákon síce určoval, že po uplynutí námietkovej lehoty exekútor vydá exekučný príkaz k predaju nehnuteľností, avšak v tomto zákonom ustanovení týkajúcom sa spôsobu exekúcie predajom nehnuteľností, zákon výslovne neurčoval lehotu, do kedy tento príkaz má exekútor vydať. Ak by mal zákonodarca úmysel toto časové rozhranie ustanoviť, tak by tak urobil, lebo v Exekučnom poriadku platnom v tomto období v § 96 pri spôsobe exekučným prikázáním pohľadávky s účtu v banke, zákonodarca jednoznačne vymedzil, že po uplynutí námietkovej lehoty exekútor vydá exekučný príkaz, a to v lehote 14 dní, alebo musí odblokovať účet. Čiže mám za to, že zákonodarca v danom období nestanovil exekútorovi presný termín, dokedy má vydať exekučný príkaz a prikročiť k predaju. Mám za to, že predaj nehnuteľnosti je tým najcitlivejším výkonom exekútora, pokiaľ povinní v daných nehnuteľnostiach bývajú a užívajú. Vydanie tohto upovedomenia z mojej strany malo ten význam, že katastrálny úrad bol povinný na LV vyznačiť poznámku.

K bodu 2 uvádzam: Mám za to, že povinnej boli poskytnuté všetky zákonom požadované náležitosti, ktoré sa týkali povinností podľa § 46 ods. 7 Exekučného poriadku.

K bodu 3 uvádzam: Mám za to, že pri vytýkaných pochybeniach v bode 3 návrhu došlo k pochybeniu zo strany súdu. Je zrejme, že navrhovateľ v konaní EX 258/2006 mal na mysli, že som vymáhala nároky v prospech iného oprávneného ako je uvedené v poverení. Z návrhu na vykonanie exekúcie vo veci EX 258/2006 vyplýva, že návrh podával oprávnený D. D. D. a nie W. W.. V prílohách tohto návrhu je jednoznačne uvedené, že bola priložená kópia zmluvy o postúpení pohľadávok, čiže v tom období podania návrhu nepodala W. W. ako oprávnený ale D. D. D., ktorá pohľadávka bola postúpená ešte pred podaním návrhu ešte v roku 2002. Tak ako si to nevšimol súd pri vydávaní poverenia, tak si to nevšimol ani náš exekučný úrad. Napriek tomu máme za to, že pohľadávka sa nevymáhala v prospech iného ako oprávneného.

K bodu 4 uvádzam: Na základe návrhu oprávneného začalo exekučné konanie v roku 2003, pričom v návrhu oprávnený označil len 4 povinných. Exekučný titul však svedčal proti 5 povinným. V minulosti proti povinnej v 5 rade v zmysle ex. titulu sa viedol súdny výkon rozhodnutí. Keď sa súdny výkon rozhodnutí preniesol zákonnou úpravou na exekučné úrady, oprávnený následne podal návrh na začatie exekúcie proti 5 povinnému. Na základe tohto návrhu bolo vydané poverenie na výkon rozhodnutia na základe toho istého ex. titulu proti povinnému v 5 rade, čím začala exekúcia pod novým ex. číslom v roku 2006. O danej skutočnosti vedel nie len náš ex. úrad ale aj oprávnený s vedomím, že stále ide o totožný ex. titul a jeden záväzok. V tejto súvislosti dávam do pozornosti, že záväzok, ktorý bol predmetom exekúcie, bol solidárny. Pokiaľ navrhovateľ v dôvodoch uvádza, že našou povinnosťou vo vzťahu k bodu 4 bolo zastaviť ex. konanie, s takýmto názorom nemôžem súhlasiť z dôvodu, že aj voči povinnej na základe, ktorej boli riešené sťažnosti navrhovateľom nebolo možné ex. konanie zastaviť, keďže exekúcia bola nariadená na záväzok, v ktorom bola sťažovateľka zaviazaná solidárne.

Na otázky členov senátu a zástupcu navrhovateľa disciplinárne obvinená uviedla:

K predaju nehnuteľností som neprikročila z dôvodu, že prevažná časť istiny bola uhradená, napriek tomu, že narastali úroky. V súčasnosti mám informáciu, že sa plánuje uhradiť celá pohľadávka.

Ku skutku 1 súhlasím s tým, že z nadradených právnych noriem (napr. čl. 48 ods. 2 ústavy alebo všeobecnej povinnosti exekútora vykonávať exekúciu nezávisle a nestranne) možno vyvodit' požiadavku konania bez priedahov aj vo vzťahu k exekúcii predajom nehnuteľností, v danej veci však prevažuje morálne hľadisko. Nehnuteľnosť povinní užívali na bývanie, preto som nechcela dražbu ihneď realizovať. To napokon aj zákonodarca zohľadnil v neskorších novelách, kde pri nízkych pohľadávkach vyslovene zakázal vykonať exekúciu týmto spôsobom. Povinní mi niečo písali o svojej sociálnej situácii, avšak vyslovene neprejavovali, že by sa exekúcii predajom nehnuteľností bránili. Že tam však bývajú, to sme videli. Až do roku 2009 sme nevedeli, že zamestnávateľ povinným zráža zo mzdy, nikto nás o tom

neinformoval. Okrem toho sme do 2009 vymohli niečo z účtov v banke, iný majetok (napr. obchodné podiely) povinní nemali. Celý ich dlh vznikol ako ručiteľov, keď hlavný dlžník ušiel do zahraničia a dlh nesplácal. Povinní niečo zaplatili priamo aj W. W., ale nám to neoznámili. Chcem znova zdôrazniť, že dlh výrazne narástol už do roku 2009, dokedy nebol splácaný. Aj potom som zohľadňovala uvedené morálne hľadisko, hoci som si vedomá, že exekučné upovedomenie na nehnuteľnosť predstavovalo určité obmedzenie vlastníckeho práva. Ani sami povinní, hoci mali právneho zástupcu, po celý čas nenavrhlí súdu zastavenie exekúcie predajom nehnuteľností. Podľa mňa by im súd aj vyhovel.

Ku skutku 2 zdôrazňujem, že § 46 ods. 7 Exekučný poriadok obsahuje len náležitosti vyúčtovania, ale nie ust. o období, ktoré má byť vo vyúčtovaní rozvrhnuté. Som presvedčená, že formálne náležitosti podľa tohto ustanovenia moje vyúčtovanie spĺňalo.

Ku skutku 3 súhlasím, že úlohou exekútora nemalo byť posudzovanie, či súd v poverení urobil chybu, ale v tomto prípade išlo naozaj o prehliadnutie tejto chyby v písaní v poverení. Uznávam však, že exekútor by si mal obsah poverenia skontrolovať.

Ku skutku 4 súhlasím s názorom, že ak sa vykonávajú dve exekúcie voči solidárne zaviazaným povinným z jedného exekučného titulu, potom vymoženie sumy v jednej exekúcii vedie podľa § 511 ods. 1 OZ k zániku dlhu čiastočne aj v druhej exekúcii. Podávanie návrhov na zastavenie exekúcie v tejto časti po každej takejto úhrade však považujem za nanajvyš nehospodárne, pretože by sa takéto návrhy museli súdu predkladať neustále. Znova zdôrazňujem, že nemohlo dôjsť k dvojnásobnému vymoženiu tej istej sumy, pretože každá úhrada tak v jednej, ako aj v druhej exekúcii sa navzájom párovala, neustále sa evidoval zostatok pohľadávky tak v našom systéme ako aj v systéme oprávneného. Pokiaľ by niekedy došlo k dvojnásobnému vymoženiu (napr. ak má povinný viacero účtov a z každého z nich sa strhne), všetky najviac vymožené sumy sa povinnému vracajú.

Po vydaní upovedomení v roku 2003 povinní vznášali námietky, o ktorých bolo právoplatne rozhodnuté v roku 2009. Skutočnosti týkajúce sa konania jednak povinných jednak exekútorského úradu si s odstupom času ako aj, že som už nemala k dispozícii ex. spis, nepamätám. Pokiaľ ide o tabuľku úhrad č. I. 127 v spise sp. zn. EX 304/2003 ide o interné evidovanie, všetky vymožené sumy vyplývajúce z tejto internej tabuľky úhrad, podľa môjho vedomia išli na istinu.

Pokiaľ som uviedla, že som nevykonávala ďalšie kroky z dôvodu následnej zmeny oprávneného, toto dopĺňa tak, že k zmene oprávneného došlo zo zákona a preto ďalšie kroky nevykonávala.

Na otázku, akým spôsobom disc. obvinená postupovala po zistení chyby v poverení v exekučnej veci EX 258/06 uviedla, že v tejto veci z dôvodu zmeny na strane oprávneného už ďalšie kroky nevykonávala.

9. Z vykonaných dôkazov ku skutku, ktorého sa disciplinárne obvinená mala dopustiť tým, že v exekučnom konaní EX 304/2003 nevydala príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností (ďalej len „skutok č. 1“) vyplýva, že predmetná exekúcia je vedená voči I. S., A. S. (ďalej len „povinná v 2. rade“), Y. O. (ďalej aj „povinná v 3. rade“) a L. S. (ďalej len „povinná v 4. rade“) na základe platobného rozkazu Okresného súdu J., č. k. 1Rob/927/98-12, zo dňa 21. októbra 1998, právoplatného a vykonateľného dňa 8. decembra 1998 (ďalej len „platobný rozkaz“). V platobnom rozkaze sa im uložilo spoločne a nerozdielne spolu s X. Č. (nie je účastníčkou tejto exekúcie), aby zaplatili oprávnenému istinu 287.540,- Sk (približne 9.533,58 €), 22 %-ný úrok z omeškania z istiny od 17. septembra 1998 do jej zaplatenia, a trovy konania vo výške 11.600,- Sk (približne 385,05 €). Návrh na vykonanie exekúcie bol disciplinárne obvinenej doručený 20. októbra 2003 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané Okresným súdom J. dňa 30. októbra 2003. Oprávnený listom doručeným disciplinárne obvinenej dňa 14. novembra 2003 udelil súhlas na predaj nehnuteľností a zriadenie exekučného záložného práva proti povinným v 2. rade a v 4. rade. Disciplinárne obvinená doručila 30. apríla 2004 Správne katastra J. upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľností, a to bytu spolu s podielom na bytovom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve povinnej v 2. rade s jej manželom v katastrálnom území I., rodinného domu spolu s pozemkami vo výlučnom vlastníctve povinnej v 4. rade v katastrálnom území B., bytu spolu s podielom na bytovom dome, garáže v bezpodielovom spoluvlastníctve povinnej v 4. rade s jej manželom v katastrálnom území J.. V upovedomení zakázala prevedenie týchto nehnuteľností na iné osoby. Dňa 8. decembra 2009 vydala disciplinárne obvinená exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach v bezpodielovom spoluvlastníctve povinnej v 3. rade s jej manželom, a to na byt spolu s podielom na bytovom dome v katastrálnom území I.. Okresný súd J. uznesením sp. zn. 19Er/1542/2003, zo dňa 28. augusta 2006, právoplatným v decembri 2009 a vykonateľným v januári 2010 zamietol námietky povinnej v 4. rade voči exekúcii a trovám exekúcie. Exekúcia stále prebieha a je vykonávaná inými spôsobmi, ako predajom nehnuteľností.

10. Z vykonaných dôkazov ku skutku, ktorého sa disciplinárne obvinená mala dopustiť tým, že v exekučnom konaní EX 258/2006 vykonáva exekúciu v prospech iného, než je označený v poverení Okresného súdu J. č. 5606 035154 * zo dňa 28. apríla 2006, (skutok č. 2) vyplýva, že platobný rozkaz tvoriaci základ exekučného titulu bol vydaný v prospech W. W., U.. W.. Tento subjekt zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 5. septembra 2002 postúpil podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1963 Zb. Občiansky zákonník vtedy v účinnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“) spoločnosti D. D. D. U..W.. okrem iného pohľadávku tvoriacu predmet platobného rozkazu. Dňa 28. februára 2006 bol disciplinárne obvinenej doručený návrh na vykonanie exekúcie, kde bol ako oprávnený uvedený D. D. D. U..W.. a povinná A. S.. Okresný súd J. vydal poverenie č. 5606 035154 * zo dňa 28. apríla 2006, kde však ako oprávnenú uviedol W. W., U..W.. Disciplinárne obvinená následne viedla exekúciu v prospech D. D. D. U..W.. Od 1. apríla 2015 sa stala právnym nástupcom spoločnosti D. D. D. U..W.. spoločnosť E. U.. W., ktorá aj v súčasnosti vystupuje v exekučnom konaní EX 258/2006 v postavení oprávnenej. Disciplinárne obvinená neurobila do dňa pojednávania žiadne kroky k tomu, aby zosúladiła stav uvedený na poverení s návrhom na vykonanie exekúcie a ďalšími úkonmi vykonávanými v exekučnom konaní.

11. Z vykonaných dôkazov ku skutku, ktorého sa disciplinárne obvinená mala dopustiť tým, že v exekučnom konaní EX 304/2003 zaslala 24. júna 2019 povinnej v 2. rade vyúčtovanie, ktoré neobsahuje zákonné náležitosti, (skutok č. 3) vyplýva, že právna zástupkyňa povinnej Y. O. požiadala listom zo dňa 17. júna 2019 disciplinárne obvinenú o bezplatné vyúčtovanie exekučného konania. Disciplinárne obvinená zaslala dňa 24. júna 2019 vyúčtovanie od 1. januára 2017 do 24. júna 2019, pričom uviedla, že posledné vyúčtovanie bolo k 30. decembru 2016.

12. Z vykonaných dôkazov ku skutku, ktorého sa disciplinárne obvinená mala dopustiť tým, že v exekučnom konaní EX 258/2006 nepredložila vec súdu na rozhodnutie napriek tomu, že v exekučných konaniach EX 304/2003 a EX 258/2006 boli vydané poverenia na vykonanie exekúcií na základe toho istého exekučného titulu a na vymoženie tej istej povinnosti, (skutok č. 4) vyplýva, že v oboch konaniach je vedená exekúcia voči tomu istému exekučnému titulu, ktorým je platobný rozkaz. V platnom rozkaze bolo zaviazaných päť osôb spoločne a nerozdielne, pričom exekučné konanie EX 304/2003 je vedené voči štyrom osobám a exekučné konanie EX 258/2006 je vedené voči jednej osobe. Exekučnému konaniu EX 258/2006 predchádzal výkon rozhodnutia Okresným súdom v J., ktorý bol vedený len proti tej osobe, ktorá je povinnou v tomto exekučnom konaní. V oboch exekučných konaniach bolo vydané Okresným súdom J. poverenie na vykonanie exekúcie, pričom v poverení v exekučnej veci EX 304/2003 boli uvedení štyria povinní a v poverení v exekučnej veci EX 258/2006 bola uvedená jedna povinná.

13. Z vykonaných dôkazov k osobe disciplinárne obvinenej vyplýva, že disciplinárne obvinená bola vymenovaná za súdnu exekútorku dňa 4. februára 2000. Navrhovateľ vykonával previerku exekučného spisu disciplinárne obvinenej EX 18/2015 na základe podnetu, pričom tento podnet vyhodnotil ako neopodstatnený.

II.

Vybrané ustanovenia právnych predpisov

Podľa § 34 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku disciplinárny senát disciplinárne obvineného oslobodí, ak b) skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením, d) zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie.

Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie ...

Podľa § 137 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 exekútor vydá exekučný príkaz (príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti) po uplynutí lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii alebo po tom, keď mu bolo doručené rozhodnutie súdu o námietkach, ktorým sa námietky zamietli.

Podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku v účinnom znení disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora ...

Podľa § 223 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. novembra 2021 návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať minister spravodlivosti Slovenskej republiky ... najneskôr do dvoch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku v účinnom znení konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

IV.

Právne posúdenie

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „disciplinárny senát“) konštatuje, že vo vzťahu k skutku č. 1, skutku č. 2 a skutku č. 4 bola dodržaná lehota na podanie návrhu uvedená v § 14 disciplinárneho poriadku. Pri subjektívnej lehote disciplinárny senát vychádza zo dňa 2. septembra 2022, kedy boli navrhovateľovi doručené exekučné spisy. Zo strany navrhovateľa tak išlo moment, kedy sa navrhovateľ mohol reálne dozvedieť o skutočnostiach zakladajúcich disciplinárne previnenie (porovnaj s rozhodnutiami disciplinárneho senátu sp. zn. 33D/8/2021 zo dňa 2. augusta 2022 a sp. zn. 31D/24/2021 zo 7. septembra 2022). Objektívna lehota je zachovaná z dôvodu, že skutky sú trvácimi do dnešného dňa.

15. Pri posudzovaní viny za skutok č. 1 disciplinárny senát mal za preukázané, že disciplinárne obvinená mohla pristúpiť k vykonaniu exekúcie predajom nehnuteľností. Do úvahy zobral, že návrh na vykonanie exekúcie bol disciplinárne obvinenej doručený 20. októbra 2003. Disciplinárne obvinená síce čiastočne uspokojovala nároky oprávneného, avšak ňou zvolené spôsoby nevedli k uspokojeniu oprávneného a k skončeniu exekúcie.

16. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že disciplinárne obvinená v súlade s § 135 ods. 1 Exekučného poriadku v účinnom znení upovedomila účastníkov exekučného konania o začatí exekúcie predajom nehnuteľností, obdržala súhlas oprávneného na výkon exekúcie predajom nehnuteľností, avšak ďalej už nevydala príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností podľa § 137 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017.

17. Je pravdou, že § 137 ods. 1 Exekučného poriadku neustanovoval presnú lehotu, do ktorej mala disciplinárne obvinená povinnosť vydať exekučný príkaz na exekúciu predajom nehnuteľností. Táto skutočnosť však neznamená, že disciplinárne obvinená mala na vydanie exekučného príkazu neobmedzene dlhý čas. Exekútor ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu súdnych rozhodnutí, ktorá je pri výkone svojej činnosti viazaná minimálne Ústavnou zásadou (porovnaj § 2 a 3 Exekučného poriadku v účinnom znení) vyjadrenou v čl. 48 ods. 2 akcentujúcou konanie bez zbytočných prieťahov. Rovnako z § 46 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 vyplýva povinnosť exekútora postarať sa o vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva povinnosť exekútora konať podľa § 137 ods. 1 Exekučného poriadku tak, aby exekúcia bola čo najskôr vykonaná.

18. V tejto súvislosti disciplinárny senát zobral do úvahy skutočnosť, že jednotlivé platby vymáhané disciplinárne obvinenou nedokázali uspokojiť nárok oprávneného v dobe skoro dvadsať rokov. Napriek tvrdeniu disciplinárne obvinenej, že jednotlivými platbami uspokojovala primárne istinu vymáhaného nároku, je potrebné zobrať na zreteľ, že úrok priznaný platobným rozkazom je 22 % z celkovej istiny. Pokiaľ aj disciplinárne obvinená uspokojovala istinu len čiastkovými platbami, dlh povinných vo vzťahu k oprávnenému neustále narastal. Túto skutočnosť dokazuje najmä to, že do dnešného dňa exekučné konanie nie je skončené.

19. Disciplinárny senát súhlasí s tým, že o spôsoboch vykonania exekúcie rozhoduje exekútor. Toto rozhodovanie však nemôže byť svojvoľné a musí viesť k čo najefektívnejšiemu vymoženiu nároku oprávneného. Z tohto dôvodu je neprípustný výklad § 137 ods. 1 Exekučného poriadku spôsobom, že exekútor môže vydať z dôvodu absencie lehoty príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností hocikedy po splnení podmienok uvedených v tomto ustanovení. Už zo samotnej dikcie tohto ustanovenia, kde zákonodarca používa pojem „vydá exekučný príkaz“ je zrejmé, že exekútor nemá váhať, ale plynulo konať. Disciplinárny senát zdôrazňuje, že § 137 ods. 1 Exekučného poriadku neupravuje začiatok procesu uspokojenia pohľadávky predajom nehnuteľností. Disciplinárne obvinená tento proces začala už vykonaním úkonov podľa § 135 ods. 1 Exekučného poriadku, a teda bolo povinná v tomto začatom procese pokračovať. Rovnako aj dôvodová správa k návrhu § 137 ods. 1 Exekučného poriadku predpokladá, že exekútor bude plynulo po splnení podmienok v tomto ustanovení konať a vydá exekučný príkaz (Národná rada Slovenskej republiky, I. volebné obdobie, tlač 226).

20. Argumentáciu disciplinárne obvinenej, že predaj nehnuteľnosti je tým najcitlivejším výkonom, pokiaľ povinní v daných nehnuteľnostiach bývajú a užívajú, disciplinárny senát nepovažoval za dostatočnú. Disciplinárne obvinená na pojednávaní uviedla, že vychádzala len zo svojich skúseností a nedopytovala sa povinných, ako by ich predaj nehnuteľností zasiahol. Navyše z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 28. apríla 2004 vyplýva, že povinná v 4. rade bola výlučnou vlastníčkou domu v katastrálnom území B. a bezpodielovou spoluvlastníčkou bytu v katastrálnom území J.. S ohľadom na predmetný stav je zrejmé, že v danom čase oprávnená v 4. rade nemohla mať bydlisko, respektíve trvalý pobyt, v oboch týchto nehnuteľnostiach.

21. Disciplinárny senát vo všeobecnej rovine súhlasí s tým, že uspokojenie pohľadávky predajom nehnuteľnosti je jedným z najväčších zásahov do právneho postavenia povinných. Nemusí tomu však byť tak vždy. Najmä pri pohľadávkach s veľkým príslušenstvom môže uspokojenie tejto pohľadávky z predaja nehnuteľnosti povinných ich menej zasiahnuť, ako uspokojovanie pohľadávky inými spôsobmi (napríklad prikázanie pohľadávky, zrážky zo mzdy), pokiaľ v dôsledku vymoženía malých súm vo vzťahu k celej pohľadávke v jednotlivých rokoch dlh narastá, alebo sa len pomaly znižuje. Disciplinárny senát poukazuje na to, že exekúcia je vedená skoro dvadsať rokov vo veci, kde úrok dosahuje vysokú hranicu. Takýto stav neprispieva k ochrane práv povinného a ani oprávnených. Situácia by bola iná, keby disciplinárne obvinená vedela preukázať komunikáciu s povinnými, na základe ktorej by sa priamo povinní dožadovali výkonu rozhodnutia inými spôsobmi, ako predajom nehnuteľností, v dôsledku potreby bývania. Takáto komunikácia však nenastala a disciplinárne obvinená vyhodnocovala celú situáciu len na základe svojich vnútorných záverov.

22. Začiatok spáchania daného skutku mohol nastať najskôr od januára 2010, kedy nadobudlo vykonateľnosť uznesenie Okresného súdu J., ktorým prišlo k zamietnutiu námietok povinnej v 4. rade. Disciplinárny senát mal za to, že disciplinárne obvinená mala po právoplatnosti a vykonateľnosti tohto uznesenia dostatok času do konca roka 2010, aby v prípade ustálenia, že nebude možné v krátkom čase uspokojiť exekúciu inými spôsobmi, vydala exekučný príkaz podľa § 137 ods. 1 Exekučného poriadku. Počas tohto roka disciplinárne obvinená musela totiž zistiť, aká je situácia u jednotlivých povinných, ich finančné možnosti, príjmy zo zamestnania, na ustálenie, či bude schopná v dohľadnom čase uspokojiť pohľadávku oprávneného inými spôsobmi, ako predajom nehnuteľností. Ak tak neurobila, mohla a mala vedieť, že svojím ďalším konaním nepostupuje v súlade s citovaným § 137 ods. 1 Exekučného poriadku, čím je dané aj jej zavinenie.

23. Predmetný skutok je trvácim deliktom, nakoľko zo strany disciplinárne obvinenej neprišlo k vydaniu exekučného príkazu podľa § 137 ods. 1 Exekučného poriadku do súčasnosti (porovnaj rozhodnutia disciplinárneho senátu sp. zn. 31D/5/2021 zo dňa 7. júna 2022 a sp. zn. 31D/20/2021 zo dňa 13. mája 2022). Charakteristickým rysom trvácего disciplinárneho deliktu je udržiavanie protiprávneho stavu, pričom trvá tak dlho, ako je udržiavaný protiprávny stav (pozri k tomu komentár k § 122 ods. 12 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v účinnom znení (ďalej len „Trestný zákon“) v Čentéš, Kolesár, Záhora a kol. Trestný zákon II. diel. Praha: C. H. Beck, 2011).

24. Pri stanovení dátumu konca trvácего deliktu, disciplinárny senát v súlade so svojou doterajšou judikatúrou s prihliadnutím na § 222c Exekučného poriadku v účinnom znení v spojení s § 122 ods. 13 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v účinnom znení (ďalej len „Trestný zákon“) ohraničil koniec skutku dňom doručenia disciplinárneho návrhu disciplinárne obvinenej. V tejto súvislosti poukazuje na svoje rozhodnutie sp. zn. 31D/11/2021 zo dňa 10. mája 2022, podľa ktorého ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok. Vznesenie obvinenia tak prerušuje tzv. kvalifikačnú jednotu skutku a konanie obvineného potom, čo sa obvinení dozvedel, tvorí nový skutok, ktorý môže prípadne tvoriť nové disciplinárne previnenie. Dôvodom je, že vznesením obvinenia je obvinený upozornený na možné trestnoprávne následky ... Ak sa rozhodne pokračovať v konaní, z ktorého je obvinený, nastáva tým nová situácia, ktorá sa trestnoprávne posúdi ako nový skutok. Predmet disciplinárneho konania tak prvýkrát vymedzuje disciplinárny návrh, ktorý podľa § 19 ods. 1 a 2 disciplinárneho sporového poriadku ... musí obsahovať opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začať disciplinárne konanie. ... Disciplinárne obvinený sa tak v disciplinárnom konaní prvýkrát dozvedá o tom, že sa mu vytýka páchanie určitého skutku, až z doručeného disciplinárneho návrhu, ktorým sa začalo disciplinárne konanie. Doručenie tohto návrhu tak plní v disciplinárnom konaní rovnakú úlohu, akú plní v trestnom konaní uznesenie o začatí trestného stíhania a následné uznesenie o vznesení obvinenia. Na základe podaného výkladu tak treba za

moment, ktorý na účely § 122 ods. 13 Trestného zákona prerušuje kvalifikačnú jednotu disciplinárneho previnenia, v disciplinárnom konaní považovať zásadne okamih doručenia disciplinárneho návrhu disciplinárne obvinenej.

25. Konanie disciplinárne obvinenej bolo zavinené minimálne v rovine nevedomej nedbanlivosti (porovnaj § 16 písm. b) Trestného zákona). Disciplinárne obvinená mala vedieť, že nevydaním exekučného príkazu podľa § 137 ods. 1 Exekučného poriadku najneskôr od 31. decembra 2010 koná v rozpore s predmetným ustanovením a predlžuje tým tak reálne trvanie danej exekúcie.

26. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti disciplinárny senát skonštatoval, že skutkom č. 1 disciplinárne obvinená zavinené porušila povinnosť pri výkone činnosti exekútora, a teda spáchala disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku.

27. Pri posudzovaní viny za skutok č. 2 je nesporné, že návrh na vykonanie exekúcie podal v postavení oprávneného D. D. D., U..W., avšak poverenie bolo Okresným súdom J. vydané na oprávneného - W. W., U..W.. Disciplinárne obvinená vedie exekučné konanie v prospech D. D. D., U.. W..

28. Z § 36 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 vyplýva, že disciplinárne obvinená mohla výkon exekúcie začať len na základe udeleného poverenia. Z uvedeného ustanovenia totiž vyplýva, že súdny exekútor môže začať vykonávať určitú exekúciu (v prospech určitého oprávneného, proti určitému povinnému a na vymożenie určitého nároku) až potom, čo mu práve na takúto exekúciu bolo vydané poverenie súdu.

29. Pre posúdenie viny disciplinárne obvinenej nie je podstatné, prečo Okresný súd J. vydal poverenie, kde ako oprávnenú uviedol W. W., U..W.. Disciplinárne obvinená je v postavení štátom určenej a splnomocnenej osoby na výkon exekúcie obmedzená citovaným ustanovením, ktoré jej vykonávanie viaže na udelenie poverenia. V prerokúvanej veci to znamenalo, že na základe poverenia na vykonanie exekúcie v prospech W. W., U..W., nemohla disciplinárne obvinená vykonávať exekúciu v D. D. D., U..W., pretože na jej vykonanie poverenie nemala. To, že disciplinárne obvinená takto exekúciu vykonávala vyplynulo aj z jej vypočutia, v rámci ktorého uviedla, že si to nevšimla.

30. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že svojim konaním disciplinárne obvinená porušuje povinnosť uvedenú v § 36 ods. 2 Exekučného poriadku, nakoľko vykonáva exekúciu v rozpore s vydaným poverením.

31. Konanie disciplinárne obvinenej je trvácim previnením, pretože disciplinárne obvinená vykonáva exekúciu v rozpore s poverením počas celej doby výkonu exekúcie. Začiatok tejto doby nastal najneskôr 20. marca 2007, kedy disciplinárne obvinená vydala viaceré exekučné príkazy. Koniec tohto previnenia je datovaný k momentu doručenia disciplinárneho návrhu disciplinárne obvinenej z dôvodov vymedzených v bode 24 tohto rozhodnutia.

32. Konanie disciplinárne obvinenej je zavinené minimálne v rovine nevedomej nedbanlivosti. Disciplinárne obvinená je povinná postupovať v súlade s poverením súdu. Preto si mala toto poverenie skontrolovať. Mala teda vedieť, že v poverení je uvedená spoločnosť W. W., U..W..

33. Pri posúdení skutku č. 3 disciplinárny senát poukazuje na § 223 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. novembra 2021, podľa ktorého objektívna lehota na začatie disciplinárneho konania bola dva roky odo dňa, kedy došlo k disciplinárnemu previneniu. Podľa disciplinárneho návrhu sa mala disciplinárne obvinená dopustiť disciplinárneho previnenia zaslaním vyúčtovania obsahujúceho nezákonne náležitosti zo dňa 24. júna 2019. Nakoľko bol disciplinárny návrh podaný až 30. mája 2022, prišlo k jeho podaniu po uplynutí dvojročnej objektívnej lehote uvedenej v § 223 ods. 2 Exekučného poriadku. Túto objektívnu lehotu disciplinárny senát považuje svojou povahou za premlčaciu lehotu disciplinárneho previnenia, ktorej uplynutie spôsobuje zánik zodpovednosti za disciplinárny delikt (podobne ako v § 87 ods. 1 Trestného zákona).

34. Trojročnú objektívnu lehotu na podanie disciplinárneho návrhu uvedenú v § 14 disciplinárneho súdneho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť až 1. decembra 2021, nie je možné na tento skutok aplikovať. Dôvodom je, že podľa § 222c Exekučného poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Trestného zákona sa

trestnosť činu posudzuje podľa priaznivejšej právnej úpravy pre disciplinárne obvinenú. Z tohto dôvodu nemožno na určenie dĺžky objektívnej lehoty aplikovať § 14 disciplinárneho súdneho poriadku, ale pre disciplinárne obvinenú priaznivejšie ustanovenie § 223 ods. 2 Exekučného poriadku.

35. S ohľadom na uplynutie dĺžky objektívnej lehoty preto zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie, ktoré sa dáva disciplinárne obvinenej za vinu v skutku č. 3.

36. Pri posudzovaní viny za skutok č. 4 disciplinárny senát konštatuje, že disciplinárne obvinená vedie dve exekučné konania voči jednému exekučnému titulu - platobnému rozkazu. Tieto exekučné konania však vedie na základe vydaných súdnych poverení. Dôvodom na druhé exekučné konanie bolo to, že voči jednej z povinných sa viedlo konanie o výkon rozhodnutia pred Okresným súdom J. a až následne, po začatí prvého exekučného konania, prišlo k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s § 372m ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v účinnom znení.

37. Disciplinárny senát dáva do pozornosti, že všetci povinní v oboch konaniach sú solidárni dlžníci. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je rozhodnutím súdu ustanovené, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Z toho vyplýva, že veriteľ (oprávnený) môže žiadať splnenie od ktoréhokoľvek dlžníka (povinného) nielen mimosúdne, ale môže voči každému z nich podať aj samostatnú žalobu o plnenie, a dokonca v prípade rozsudku vydaného voči solidárnym dlžníkom, môže voči každému uloženú povinnosť vymáhať v samostatnej exekúcii. Ak boli oprávnenými takéto samostatné návrhy podané, disciplinárne obvinená mohla vymáhať pohľadávku od každého z nich.

38. Disciplinárne obvinená môže vymáhať pohľadávku od každého z nich. Zároveň z výsluchu disciplinárne obvinenej vyplynulo, že disciplinárne obvinená v oboch týchto exekúciách sleduje uspokojenie pohľadávky v každej z týchto exekúcií a jednotlivé platby eviduje aj v každej z exekúcií. Nebolo preukázané, že by disciplinárne obvinená svojim konaním vymohla finančné prostriedky nad rámec pohľadávky oprávneného a trov exekúcie.

39. S ohľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že skutok sa síce stal, ale nie je disciplinárnym previnením. Disciplinárne obvinená konala na základe súdom vydaných poverení, pričom svojim konaním neporušuje žiadne ustanovenia Exekučného poriadku. Zároveň svojim konaním negatívne nevstupuje do práv a povinností účastníkov jednotlivých exekučných konaní.

40. Pri určovaní disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenia spáchané disciplinárne obvinenou skutkom č. 1 a skutkom č. 2 disciplinárny senát prihliadol na skutočnosť, že obe tieto disciplinárne previnenia neboli vyhodnotené ako závažné. Disciplinárny senát tiež prihliadol na skutočnosť, že disciplinárne obvinená je dlho pôsobiaca exekútorka. Pri páchaní skutkov nebola vedená zlým úmyslom a jednotlivé skutky spáchala nedbanlivostným spôsobom konania. Aj z jej prístupu na pojednávaní disciplinárne obvinenej mal disciplinárny senát za to, že pokarhanie bude dostatočným trestom, ktorý vo vzťahu k disciplinárne obvinenej bude pôsobiť preventívne smerom do budúcnosti.

41. Nakoľko bola disciplinárne obvinená uznaná vinnou za dva skutky, disciplinárny senát jej uložil úhrnný trest za oba tieto skutky v súlade s § 41 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 disciplinárneho súdneho poriadku.

42. Toto rozhodnutie prijal disciplinárny senát jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.